

BULETINUL ICCRS

Vol. XXXIII, Numărul 3

mai- iulie 2007

In acest număr:

Ce face Domnul pentru și prin RCC: *Reflecțiile unui pionier*, de Steve Clark

- Aer nou în ICCRS
- Mesaj de la Președintele în plecare
- Mesaj de la noul Președinte

Membri ai Consiliului: fr. James Shin

Știri din lume

Curaj, Pergam și Tiatira!

FORMAREA LIDERILOR

La 40 de ani: curaj, RC! *Pergam și Tiatira: o lecție spirituală*, de Ep. Joe Grech

Subcomitetul ICCRS din Asia/Oceania: ISAO, de Allan Panozza

Intrebări către ICCRS

Ce face Domnul pentru și prin RCC

Reflecțiile unui pionier

de Steve Clark

La începuturile Reînnoirii Carismatice Catolice, în 1967, răspunsul nostru era simplu: Domnul lucrează ceva. Un participant chiar a afirmat: “Deci, până la urmă e adevărat! [creștinismul]”. Era un entuziasm, ceva nou se întâmpla, o nouă lucrare a Domnului. De mai multe ori am primit textul din *Isaia 43:19-21*, care începe astfel: “Iată, voi face ceva nou și e gata să se întâmple; nu-l vedeți voi oare?”

În 2007, Reînnoirea nu mai este ceva nou. Cu mult timp în urmă am văzut cum s-a dezvoltat într-o mișcare, și-a câștigat un nume și s-a poziționat ca una dintre multele mișcări de reînnoire spirituală. Acest lucru ne-a făcut să ne întrebăm de mai multe ori de-a lungul anilor: ce face Domnul pentru și prin RCC? Această întrebare apare în special cu ocazia aniversărilor.

În primul rând, Reînnoirea a fost un adevărat succes prin faptul că a atins nenumărate persoane și le-a reînnoit viața creștină. Dacă putem da crezare anumitor studii sociologice, numărul lor este de ordinul milioanei. Chiar dacă cei mai mulți oameni nu continuă să participe în grupuri carismatice și mulți nu ajung să aibă o viață de un nivel creștin cu mult mai ridicat, beneficiul a fost mare și acest lucru continuă și astăzi.

În al doilea rând, Reînnoirea a dat naștere multor programe, grupuri, mișcări și comunități care au întărit și revitalizat viața și misiunea Bisericii. De multe ori, consecința aceasta este mult mai importantă decât realizează mulți oameni, deoarece multe din acestea, dacă nu chiar majoritatea, nu își afirmă în mod public statutul de carismatici.

Am fost invitat să vorbesc la o conferință carismatică acum 5 ani. Era o conferință cu un număr mediu de participanți, nu ca acele conferințe uriașe care se țineau în același loc, acum 30 de ani. Orașul gazdă este sediul uneia dintre cele mai numeroase și mai de succes mișcări de evanghelizare din țară, care în fiecare an îi conduce pe foarte mulți tineri la experiența carismatică. Sprijinind această mișcare, am ajuns să îi cunosc pe oamenii care sunt implicați și nici unul dintre cei care lucrează în cadrul acestei mișcări nu a participat la acea conferință pentru un motiv simplu: ei nu se identifică cu RC și nici nu afirmă că sunt un grup carismatic, deși sunt. Ei sunt o mișcare de evanghelizare care consideră Reînnoirea Carismatică drept parte integrantă în viața Bisericii.

La începutul RC, obiectivul nostru principal era de a-i introduce pe oameni în experiența botezului în Duh și a darurilor spirituale. Treptat ni s-a clarificat că lucrarea Duhului Sfânt trebuia să fie mai largă, să atingă totul. Dacă nu ne făcea mai capabili de a ne trăi viața creștină de zi cu zi într-un mod spiritualizat și să ne implicăm prin puterea Duhului în misiunea Bisericii, atunci nu-și îndeplinea scopul pe care l-a intenționat Dumnezeu. Rezultatul natural al acestui impuls carismatic a fost formarea unor comunități și mișcări al căror scop să fie viața creștină și misiunea, reînnoirea Bisericii. Și acest aspect se continuă în prezent.

Cu toate acestea, suntem într-adevăr în plină desfășurare a unei perioade de schimbări foarte semnificative în istoria umanității și a Bisericii. Fiecare an aduce progrese tehnologice care schimbă modul în care ne trăim viața. Acesta este și un timp de mare vitalitate creștină, dar cercetările sociologice și propria noastră experiență ne spune că este perioada unui declin serios în practicarea credinței și în principiile morale de bază printre catolicii din multe colțuri ale lumii.

Reînnoirea a luat ființă într-o astfel de perioadă. Ne-am născut în anii '60, chiar în momentul când începea criza culturii occidentale. Am început să ne aducem contribuția în reînnoirea spirituală a Bisericii chiar în momentul profunde crize post-conciliare. Am văzut deșertul înflorind. Dintre toți oamenii, noi suntem cei care trebuie să avem speranță.

La începutul Reînnoirii, noi nu ne-am propus să întemeiem o mișcare. Pur și simplu am răspuns la ceea ce făcea Dumnezeu. Nu putem uita ceea ce El încă face. În comunitățile noastre *Sword of the Spirit [Sabia Duhului]* unul dintre cele mai impresionante lucruri care se întâmplă este faptul că sunt atinși tinerii. Când particip la întâlnirile de rugăciune cu ocazia evenimentelor pentru tineri, sunt de multe ori uimit cât este de asemănătoare prezența și lucrarea lui Dumnezeu cu cea de la întâlnirile de rugăciune de la începuturi. Uneori evidența este aproape palpabilă.

La una dintre aceste întruniri m-am întâlnit cu un tânăr despre care știam că Domnul îi vorbește. L-am întrebat: “Domnul îți vorbește despre viața ta, nu-i așa?” El a răspuns : Da, El mi-a spus că dorește mai mult decât să am o experiență personală cu El. El dorește și să-I ofer Lui toată viața mea”

Nu putem uita că RCC este în primul și în primul rând ceva ce Dumnezeu a făcut și continuă să facă astăzi. Noi avem în continuare nevoie să îi răspundem cu o credință plină de speranță.

Aer proaspăt în ICCRS

Știri de la ultima întâlnire a Consiliului, ținută la Roma, aprilie 2007

Ce mare dar este pentru mine să vă pot împărtăși faptul că au fost câteva noi evenimente importante în ICCRS!

După 7 ani de slujire, Allan Panozza a predat președinția ICCRS-ului lui Michelle Moran, a femeie englezoaică, membru al Consiliului ICCRS din 2001, vice-președinte al ICCRS-ului în perioada 2006-2007 și președinte al Subcomitetului European al ICCRS (ESCI). Michelle trăiește în Anglia, unde este unul din responsabilii comunității Sion, o comunitate de viață dedicată în particular evanghelizării în Europa de Est și a tineretului; este și președinte al Comitetului Slujirii Naționale din Anglia.

Anii petrecuți în colaborare cu Allan în slujirea ICCRS-ului au fost fantastici pentru mine. Mi-a fost ușor să lucrez cu el: era mereu disponibil să asculte, capabil să vorbească la momentul potrivit și cu înțelepciune, totdeauna gata să-și asume responsabilitatea și să trateze fiecare persoană cu mare respect și caritate creștină. Totdeauna mă gândesc la Allan când aud cuvintele Domnului: „cel care se umilește pe sine va fi înălțat”. Fiind un bun slujitor al Domnului, Allan va continua acum ca și „consilier” al ICCRS, datorită experienței sale considerabile și a marii sale iubiri pentru această slujire.

Noi i-am cerut să scrie ceva pentru toți cei care, făcând parte din Reînnoirea Carismatică Catolică, sunt în legătură cu noi prin buletinul nostru. Michelle a acceptat și ea invitația noastră de a scrie un mesaj, care va semna începutul slujirii sale.

O femeie președinte...? Ce credeți? Poate fi o alegere profetică, în ton cu vremurile de astăzi în care trăim? Duhul Sfânt e la lucru și alege totdeauna ce e mai bun. Iar acum, pentru voi: cele două mesaje.

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Oreste Pesare, Director ICCRS

„Dumnezeu cel Atotputernic continuă să-și reverse harul și binecuvântarea...”

Mesaj de la Președintele în plecare

Imediat după ce am fost ales ca președinte al ICCRS, în martie 2000, am fost interviuat de un reporter al unei reviste catolice. Prima întrebare pe care mi-a pus-o a fost: „Acum că sunteți noul președinte, care va fi intenția principală a dumneavoastră

pentru ICCRS?” I-am răspuns fără ezitare că scopul meu principal ca președinte va fi să mă străduiesc să conduc persoanele din Reînnoire din lumea întreagă spre o relație mai profundă cu Isus și la o conștientizare a prezenței Sale cu noi în mod individual și ca membri ai Reînnoirii Carismatice Catolice.

În timpul acestor ultimi șapte ani, am avut privilegiul să călătoresc în multe locuri și să fiu martor al lucrării puternice a Duhului Sfânt în Biserica Catolică și dincolo de ea. În acest timp sunt unele îngrijorări că Reînnoirea Carismatică nu ar mai fi la fel de vibrantă ca în anii șaptezeci și optzeci și că Duhul Sfânt nu ar lucra atât de puternic în inimile oamenilor ca în acele vremuri de început, când Reînnoirea s-a extins pe pământ ca un foc mistuitor. Fără să țin cont de ceea ce ar putea părea să fie, trebuie să vă spun că eu cred că Dumnezeu cel Atotputernic continuă să-și reverse harul și binecuvântarea din abundență și vrea de la noi ca să-i permitem lui Isus să ne apropie mai mult de El, încât să putem deveni reflectoare ale luminii Sale, într-o lume care și-a pierdut virtutea speranței.

Mesajul meu către voi ca președinte în plecare este să vă bucurați totdeauna că sunteți o părticică a „Faptelor Apostolilor” în timpul nostru. Când discipolii erau plini de teamă pe apă, Isus i-a încurajat: „...Curaj! Eu sunt! Nu vă temeți!” (*Marcu 6,50*). Eu cred că Isus spune același lucru și astăzi Reînnoirii și ne cheamă să ne dăm seama că suntem foarte binecuvântați de a fi atinși de această nouă revărsare a Duhului Sfânt, care va schimba lumea. Mă rog ca noul președinte al ICCRS-ului să fie uns în slujirea sa și ca Reînnoirea să rămână mereu fidelă vigoriei sale profetice.

Iubire și binecuvântare,
ALLAN PANOZZA

„Mă rog să primesc ungerea lui Iosua.”

Mesaj de la noul Președinte

Este un mare privilegiu și o onoare deosebită să vă salut pe toți cei din RCC din lumea întreagă, pentru prima oară ca președinte al vostru. Am intrat în Reînnoirea Carismatică Catolică spre sfârșitul anilor 1970. De fapt, l-am cunoscut pe Isus și am primit botezul în Duhul Sfânt în același timp. Aceasta înseamnă că toată viața mea creștină mi-am trăit-o în Reînnoire. De-a lungul anilor, am experimentat de multe ori „surprizele Duhului Sfânt”. Acum, într-o totală surpriză dar cu mare bucurie, m-am trezit aleasă ca nou Președinte al ICCRS-ului. Îmi dau seama că pășesc pe urmele câtorva președinți dinaintea mea, toți aceștia având o mare credință, înțelepciune și sfințenie. În această situație, este ușor să mă simt nepotrivită, dar totuși cred cu fermitate că atunci când Dumnezeu ne cheamă, ne și echipează, iar în slăbiciunea noastră vedem puterea Lui.

În timp ce îmi îmbrățișez noile responsabilități, îi sunt profund recunoscătoare Domnului pentru că mi l-a dat pe Peter, un soț iubitor, care mă susține și e plin de credință. Anul trecut ne-am celebrat aniversarea celor 25 de ani de căsătorie, iar în timpul anului nostru jubiliar am putut să reflectăm asupra multor binecuvântări pe care le-am primit și să-I mulțumim lui Dumnezeu că toată viața noastră de căsătorie ne-am petrecut-o în Domnul și în RCC. Ca membri fondatori ai comunității Sion pentru evanghelizare, aici, în Anglia, am slujit împreună full time, aproape tot timpul căsătoriei noastre. Este încurajator pentru mine să știu că în responsabilitățile mele crescânde sunt înconjurată de o comunitate a iubirii, a sprijinului și mijlocirii.

Simt că este un semn simbolic să preiau președinția în timpul acestui al 40-lea an aniversar. Noi ne-am format în Reînnoire, am crescut ca mișcare a Duhului, dar acum intrăm pe un nou teren și acest lucru ne va introduce în noi oportunități, dar și în noi provocări. Așa încât, sunt entuziasmată pentru tot ce ne pregătește Domnul. Mă rog să primesc ungera lui Iosua, ca să fiu fără frică și încrezătoare în Domnul, iar El ne va conduce înainte pe toți, pas cu pas.

În timp ce sunt pe cale să preiau mantaua responsabilității de la Allan, vă cer rugăciunea și sprijinul. Sunt conștientă că sunt atâtea lucruri pe care trebuie să le învăț despre conducere, într-un context mondial! Nu pot să vă promit că nu voi face greșeli, iar dacă le veți observa, vă cer iertare. Promit totuși să fiu cât pot de fidelă sarcinii la care m-a chemat Dumnezeu. Fie numele Lui slăvit și această nouă eră a RCC să fie entuziasmantă și rodnică, la fel ca cei 40 de ani anteriori.

MICHELLE MORAN

**Vrei să-l slujești pe Domnul internațional pentru 1 sau 2 ani?
Vorbești limbi străine? Ai experiență cu calculatorul și internetul?
Dacă da, te căutăm!**

ICCRS caută voluntari full time pentru biroul ICCRS din Roma. Persoanele trebuie să vorbească fluent engleză și alte limbi. Sunt necesare spaniola și/sau franceza, și/sau germana. Dacă sunteți interesați în a-L slui pe Isus în Reînnoirea Carismatică din lumea întreagă, vă rog să trimiteți CV-ul vostru la biroul ICCRS, incluzând următoarele: data nașterii, abilitățile lingvistice, cunoștințele de calculator, experiență în internet, experiență în grafică și bază de date, descrierea muncii pe care ați făcut-o până acum, statutul marital, educația etc. În anexă, vă rugăm să prezentați o scrisoare de recomandare de la NCS-ul vostru sau de la responsabilul comunității. Puteți fi ales să slujiți carismaticii din lumea întreagă la Vatican... Așteptăm cât mai repede detaliile.

Vă rugăm să rețineți că ICCRS este o organizație non-profit. De aceea, ICCRS vă poate oferi doar un mic venit lunar pentru cheltuielile de existență.

Fr. James Shin

Membru al Consiliului ICCRS

Fratele James Shin s-a născut în Coreea, pe data de 5 mai 1955, într-o familie săracă și a crescut în contextul social al urmărilor războiului coreean. După ce a terminat școala, a studiat medicina la Universitatea Catolică din Coreea, absolvind-o în 1980.

A făcut, în Seul, patru ani de practică la Spitalul Sf. Maria, unde s-a specializat în medicină internă.

Totdeauna angajat să-L slujească pe Domnul și Biserica Sa, din 1988 și până în 1990 a slujit ca medic voluntar pentru săracii abandonați la Kkottongnae. Kkottongnae este remarcabil nu numai prin faptul că este unul dintre facilitățile majore de binefacere socială din Coreea, ci, sub conducerea părintelui fondator Oh, a devenit și un punct major, un focus al mișcării de rugăciune carismatică.

Fratele James a fost botezat în Duhul Sfânt în 1989. În final, în iulie 1990, acea angajare s-a concretizat prin aderarea sa la congregația de călugări *Frații lui Isus* din

Kkottongnae. A organizat comitetul carismatic călugăresc din Kkottongnae în 1996 și a devenit președintele comitetului.

Este membru al Ministerului Slujirii Naționale al Reînnoirii Carismatice Coreene. A fost ales superior al congregației *Frații lui Isus* din Kkottongnae în anul 2001 și reales în 2004.

ȘTIRI DIN LUME

TINERII LA MUNCĂ

AL IX-lea FORUM INTERNAȚIONAL AL TINERILOR

Rocca di Papa, Italia / 28 martie – 1 aprilie 2007

Cel de-al IX-lea Forum Internațional al Tinerilor, intitulat „Tinerii la muncă”, a avut o semnificație specială, având în vedere Ziua Mondială a Tineretului, care urmează să se desfășoare la Sydney, în 2008.

Forumul a întrunit aproximativ 300 de delegați din 80 de țări din întreaga lume, care au fost trimiși fie de Conferința Episcopală locală, fie de mișcările religioase. Eu am fost invitat să reprezint ICCRS-ul la acest forum.

Forumul a fost organizat de Consiliul Pontifical pentru Laici (CPL). Atât Președintele CPL, Arhiepiscopul Stanislaw Rylko, cât și Secretarul CPL, Episcopul Josef Clemens, au fost prezenți pe durata forumului și au reprezentat aspectul patern al Bisericii pentru noi.

Prima zi a fost destinată unei analize asupra globalizării. În timpul discuțiilor, s-a subliniat că lumea devine tot mai mică, iar culturile locale încep să fie înecate de o cultură globală mai largă, ce impune puncte de referință care, dintr-un punct de vedere creștin, reprezintă nonvalori. Tineretului de azi i se cere să crească continuu și să fie deschis mai degrabă la o viață de lucru flexibilă, decât la o carieră obișnuită de lungă durată.

Pe 29 martie am mers la un pelerinaj „ad limina apostolorum”, la mormintele Sf. Petru și Sf. Paul. A fost o puternică experiență spirituală, care ne-a întărit cu adevărat credința și simțul comuniunii cu Biserica Universală. Am trăit experiența de a fi prezenți la mormântul lui Ioan Paul al II-lea.

30 martie a fost o zi importantă, marcată de mesajul emoționant al Sfinției Sale Papa Benedict al XVI-lea, pe care l-a trimis participanților la forum și în care ne-a reamintit că un creștin trebuie să anunțe Evanghelia muncii, într-o lume care caută să-l dezumanizeze pe muncitor și că repausul de duminică rămâne esențial pentru dimensiunea spirituală a omului, ajutându-l să dea o adevărată semnificație muncii sale.

Profesorul Naughton ne-a reamintit că a munci este o vocație, o chemare de a coopera cu Dumnezeu pentru a crea o lume în care împărăția cerească să poată fi realizată.

În final, Cardinanul Renato Martino (președintele Consiliului Pontifical pentru Pace și Justiție) a indicat Compendiul Doctrinei Sociale a Bisericii ca pe o busolă pe care o putem folosi pentru a construi un mediu de lucru unde muncitorul să nu fie umilit, ci apreciat pentru talentele pe care Dumnezeu i le-a dat.

Pe 31 martie, în timpul prezentării Regulii Sfântului Benedict, Mons. Gregor Maria Hanke (Osborne, Ep. de Eichstatt, Germania) ne-a arătat că principalul țel al unui creștin ar trebui să fie construirea unei lumi conforme cu planul lui Dumnezeu și nu numai pentru a scoate profit.

În cuvântarea sa de încheiere, Arhiepiscopul Rylko i-a îndemnat pe delegați să interiorizeze Evanghelia și învățătura socială a Bisericii, pentru a înfrunta provocările antiumane și anticreștine ale globalizării și să lupte pentru a sădi semințele renașterii în mediul lor de lucru.

Forumul s-a terminat în Duminica Floriilor, cu participarea tuturor la Liturghie, în Piața Sf. Petru. În predica sa, Papa Benedict al XVI-lea ne-a reamintit că întâlnirea cu Cristos înviat este un izvor de viață adevărată și deplină și că numai inimile simple îl pot recunoaște și primi. Mulțumiri să-i fie aduse lui Dumnezeu și Bisericii Sale pentru faptul de a-i considera pe tineri o resursă esențială pentru viitorul omenirii.

Am fost foarte impresionat de forum. În primul rând am apreciat cu adevărat că tuturor delegaților le-a fost dat timp pentru a-și comunica experiențele personale. Acest lucru a adus o lumină asupra situației curente a lumii. S-au vădit serioase probleme, printre care și imensa prăpastie dintre națiunile bogate și sărace. În această privință, cred că forumul riscă să se termine cu o serie de bune intenții fără obiective reale, dar înțelepciunea profetică a Bisericii s-a îngrijit de acest lucru până acum.

Evanghelia este totdeauna o provocare, ce reînnoiește lumea, iar a înainta într-un loc de muncă este o sarcină pretențioasă, care implică lupta cu scandalul foametei și sărăciei pe de o parte, iar pe de alta a bogăției câtorva, fie înfruntarea unui sistem economic, care țintește numai către profit. Evanghelia este precum drojdia, iar drojdia provoacă o reacție în masă, cu ajutorul Duhului Sfânt, deschizând noi drumuri, creând un viitor diferit, având Evanghelia ca bază pentru un mediu de lucru mai uman decât cel oferit acum omului, fără să dorim să vedem imediat rezultatele acestei acțiuni. Poate copiii noștri vor putea să le experimenteze. Cred că acesta este mesajul profetic pe care Biserica ni l-a dat și noi toți trebuie să-l luăm în considerare ca pe o prioritate.

Marco Prandelli
Comunitatea Magnificat - Italia

CURAJ, PERGAM ȘI TIATIRA!

Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: „Iată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri:

Știi unde locuiești: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu ții Numele Meu, și n-ai lepădat credința Mea nici chiar în zilele acelea când Antipa, martorul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana.

Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mana ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou pe care nu-l știe nimeni decât acela care-l primește.

Știi faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale de pe urmă, că sunt mai multe decât cele dintâi.

Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste Neamuri.